

هو الأبهی - ای شمع انجمن عرفان در این ساعت که طیر حدیقه...

حضرت عبدالبهاء

اصلی فارسی

۲۳۱

هو الأبهی

ای شمع انجمن عرفان در این ساعت که طیر حدیقه وفا بال و پر گشوده که در فضای جانفزای یاد یاران پروازی نماید و بر شاخسار ذکر و ثنا لحنی آغاز کند که بحر اعظم محبت الله چنان موجی زد که طوفان از سر بگذشت و نار موقده در سدره رحمن چنان شعله‌ای برافروخت که خامه و نامه و فؤاد و مداد را جمیعاً بسوخت لکن چون امطار رحمت نازل بود و معین عنایت نابع آن حرارت به این فیض رحمت اعتدال یافت و مجال تحریر حاصل گشت. از عدم ارسال جواب شکوه فرموده بودید و این را دلیل فتور در آنچه محکمتر از بنیان مرصوص است نموده بودید و حال آن که آنی نمیگذرد مگر آن که به خاطر میآید فراغت از ذکر احبای الهی ممکن نه و به یقین مبین خود مطلعید که از کثرت اشغال مجال آه و ناله ندارم و زاری و فغان مهلت نیست و فرصت و آرامی آنی میسر نه باوجود این مکتوبی به شیراز ارسال شد که وصول یافت و حال نیز به تحریر این ورقه پرداختم به یقین مبین بدان که به لحاظ فضل ملحوظی و به منتهای حب این قلوب مشمول. از فضل جمال قدم سائلیم و از صمیم قلب آمل که موفق بر رضای الهی شوی و مؤید بر اثبات و بیان قوت و سلطان عهد و پیمان حضرت یزدان گردی الیوم این امر اعظم امور و اهمّ شئون است چه که اساس امر الهی و بنیان دین رحمانی است الیوم ثبوت و رسوخ بر عهد و میثاق الله چنان که باید و شاید لازم و قوت و قدرتش را ادراک و تفهیم واجب تا حصن حصین امر الله محفوظ و مصون از رخنه شبهات ماند...

ORIGINAL

AUDIO